

POKROK ZÁPADU

Semi-Weekly Edition.
Published by Pokrok Západu Ptg. Co.
1211 So. 13th St. - Tel. 1008.
Subscription, by mail. \$2.50 per year.

Vychází každé úterý a pátek.

Vydává - Tiskařské Družstvo

Titulárna: 1211 Jižní 13té ulice.
Telefon 1008.

Řídící redaktor: - J. Rosický

Předplatní:
V místě dodávky do domu, bez příloh, \$3.00
S přílohou..... \$3.80
Pokrok pro Spojené státy a Kanadu, bez příloh Americký..... \$2.50
S přílohou Americkou..... \$3.00
Do Čech bez příloh..... \$3.80
S přílohou..... \$4.50
Každý předplatitel oprávněn je k preml.

Ohlasy.
Drobné a různé ohlasy uvěřejňujeme pouze tehdy, když peníze k objednávkám přiloženy jsou. Za drobné ohlasy omezené velikostí, nepřesahující pětice, účtáme 75 centů za řádek. Za různé ohlasy, blahopřání, smrti a jiné, účtáme \$1.00 za tři řádky s každým úvodem. Nechtějí každý proto přiložit objednávkou tolik peněz, jak velkou ohlasy mají si přejí. Ceny ohlasků na delší dobu oznámí se osobně na požádání.

Zásilkový peněz
Jsou nejspolehlivější, když se koupí na poště nebo expresem "Money Order" a tyž nám se zašle. Též v registrovaném dopise, aneb pomocí bankovního listu, kteréž platí "checkem" na bank, nechť pošle o 20 centů více, proto že tolik musíme platit banku za kolečky, aneb at' koupí směnkou (draft) na Omaha, Chicago neb New York. Na místě drobných peněz přijíme 104 i - a 8-centové koly. Všechny zásilky nechtějí jsou zasílat pod jednoznačnou adresou pouze takto:

**Pokrok Západu,
Omaha, Neb.**

Omaha, Neb., 16. srpna 1898.

Ku starému formátu.

Dnešním číslem vracíme se ku dřívějšímu formátu dvojdynečníku, totiž ku velikosti osm stránek o šesti sloupcích, v jakém formátu bude ovšem číslo jak úterní tak páteční. Činíme tak proto, poněvadž seznali jsme, že při způsobu dřívějším, totiž při vydávání osmistránkového pětilistopouvého listu úterního a šestistránkového pátečního, nedá se práce a látka stejnoměrně rozměřiti. Co se týče prostoty, zůstane si ovšem stejná. Při nynějším způsobu budou mít páni odběratelé právě tolik šťastných stránek, jako měli při dřívějším. Rozdíl jest jedině v tom, že čísla úterní i páteční budou stejné velikosti.

NIKDO NEBUDE TAK "PAMATOVATI na Maine," jako španělsko.

Boj se ŠPANĚLY NA KUBĚ JEST U konce, avšak zápas se žlutou zimačnicí trvá nadále.

Když JEST NYNÍ VÁLKA U KONCE, pak by výstava měla zajímat pozornost celé země.

BUDEME-LI MÍTÍ VÁLKU ASPŇ KAŽDÝCH 35 roků, zásoba generálů a plukovníků nebude tak brzy ztenčena.

PRESIDENT MCKINLEY OSVĚDIL SE dobrým prezidentem ve válce a osvĕdčil se též dobrým prezidentem v míru.

AŽ DODAVATELĚ POTŘEB PRO ARMÁDU a loďstvo spočtu svůj výdělek, dospějí zajiště k náhledu, že válka je "good thing."

PLUKOVNÍK ROOSEVELT a PLUKOVNÍK Astor vystoupili už jako kandidáti pro vysoké politické hodnosti. Kdo bude next?

VÁLKA JEST NYNÍ U KONCE, AVŠAK válečné daně budeme ještě nějakou chvíli platiti. Ovšem to jen proto, abychoťm nezapomněli, že jsme válku měli.

BYLO BY TO ZAJÍMAVO, KDYBY BĚHEM vyjednávání komise míru v Paříži vyšlo na jevo, že Spojené Státy Filipíny nechťí a Španělsko o ně nedbá.

Když JEST VÁLKA SKONČENA, MOHLI by teď ti váleční dopisovatelé, kteří tak krásně dovedli malovat straky na vrbě, vzít útočiště zase ke Klondiku.

VEČERNÍM UPLYNULA POLOVICE výstavní doby a tedy polovice přítelosti pro ty, kteří hledají poučení, jehož se tak hojnou měrou ve výstavě poskytují.

VÁLKA SE ŠPANĚLSKEM TRVALA 114 dnů a počítá se, že stála náše \$150,000,000, z nichž \$98,000,000 již bylo do 15. t. m. vyplaceno. Válka jest drabý špás.

S NEPŘÁTELSTVÍM SPŮSOBŮ ŠPANĚLSKEM - už jsou Spojené Státy hotovy. Otázkou je, kdy hotoví budou se svými "přátelei," kubánskými a filipínskými povstanci.

Při vyjednávání o mír ukázal se strýček Sam tak velkomyšlným k poslušnému nepříteli, že se věru vrhá do nebezpečí, že vejmoci, kterých si váží vaný se s některým do hádky, vyvalí si jej za soupeře.

JEŠTĚ S PRÁZDNOU ČASOUDOU JEST VYVADĚNÝ

velkolepý banket se stříbrnými lžičkami a vidličkami — ale proto netřeba se domýšlet, že s tím má očekávaná návštěva milých hostů z Chicaga něco společného.

BYLA BY TO OPRÁVDU PODIVNÁ ironie osudu, kdyby povstanci kubánski použili proti našemu vojsku zbraní, kterými je Spojené Státy zásobily. My aspoň pochybuje, že zdivočilí vojáci "armády osvobození" vrátí se s ochotou do práce v polích a dílnách.

BOSS CROKER HLEDÍ SI BĚHEM JARA a léta koní v Anglii a na podzim se vrací mezi poddané otrocky v Tammany Hall. Z prakse nevychází tedy nikdy, neboť surovoho biče používá na Tammanyty s větší ještě bezohledností, nežli na své dostihové koně.

AMERICTI DŽINGOISTĚ USILUJÍ o rozšíření panství Ameriky na Filipíny. V tom asi nebudou podporovány americkým dělnictvem, kteréž nebude chtít býti postaveno na úroveň dělnictva oně země, což by bylo, kdyby Filipíny staly se državou Spojených Států.

PRED NĚKOLIKA TÝDNY ODBÝVAL SE v Omaze sjезд ligy stavebních a půjčovních spolků a ze zprávy tétož seznáno, že počet těchto ve Spojených Státech obnáší 4,872 s 1,642,179 členů a se jméním \$601,103,037. Pennsylvanie stojí posud v čele se 1200 spolků a 300,000 členů.

GENĚRÁL TORAL a ADMIRÁL CERvera budou prý ve Španělsku postaveni před vojenský soud. Zde měli bychom postaviti před nějaký soud žluté žurnály, které nám postavale kubánské lčíly jako hrdiný a uslechtilé lidi a v nichž naši vojáci poznali tu nejlínější a nejpustější chátrou, na jakou kdy slunce svítilo.

BĚHEM ROKU MINULÉHO STOUPLY v ceně v této mezi koně o 25 milionů, mezi o 6 milionů, dojnice o 65 milionů, jiný dobytek o 104 milionů, ovce o 25 milionů a vepřový dobytek o 8 milionů dolarů. Celkem přibýlo na dobytku v ceně v roce minulém o \$235,000,000. Za správy republikánské přibývá opět na cenách tak rychle, jako za demokratické ubývalo.

ZA SKLIZEŇ A JINÝ VÝTĚZEK SVÝCH farem stěžilo rolnictvo americké minulý rok o \$500,000,000 více než v roce předcházejícím. Pět set milionů dolarů prospěchu přinesl první rok obnovy správy republikánské našemu rolnictvu. Mnoho-li ztráty přinesla mu demokratická správa Clevelanda, to snad nepotřebujem připomínat, — o nepřijemných věcech raději pomlčet.

Konec války.

Minulým týdnem skončen byl dojistá nejpohorlivější zápas tohoto století. Podepsáním smlouvy mezi zástupcem Spojených Států a zástupcem Španělska skončena byla 114denní válka španělsko-americká a všem velitelům vojenským nařízeno ihned okamžitě ustáti od dalšího válecní. Hlavní body o něž podmínky míru se otáčejí jsou čtenářům našim již známy. Španělsko, kteréž nechťelo ani slyšeti před čtyřmi měsíci o tom, aby vzdalo se nadvlády na ostrově Kubě, svoluje nyní ochotně k tomu a mimo to postupuje Porto Rico a všechny ostatní ostrovy západních indické, postupuje jeden z ostrovů ladronských, kterýkoliv si vyvolí a svoluje k tomu, aby společná komise, kteréž dnem 1. října v Paříži zasedne, rozhodla o osudu Filipín a otázkách ostatních, na jejichž zkladě trvalý mír zabezpečen býti má.

JAK SVRCHU PRÁVENO, JEST VÁLKA španělsko-americká tou nejporohorlivější válkou ze všech, jež se kdy odbývaly. V krátké době 114 dnů zničena byla úplně námořní moc Španělska, toto zbaveno držav svých a pokofeno měrou takovou jako snad žádná jiná moc nikdy před tím v době tak krátké. Ač zde nechybělo na těch, kteří ve svém válečném nadšení očekávali, že Španělsko zdrčeno bude jediným náběhem, že utlučeno bude čepicemi, tak jako velmoc rakouská v roce 1866 chtěla utlučiti nepatrné království pruské, pfece tím, kteří sběhlými jsou nejlépe ve válečnictví, byla tato válka a její výsledek rychlým přívop překvapující. Vojenské kruby evropské, až shodovaly se v úsudku o konečném výsledku zápasu a věděly, že převaha je na straně naší, přec jen očekávaly, že náležitě po jejich náhledu zorganizovaná moc vojenská dovede čeliti nedostatečně vyvízeným plátem dobrovolnickým

a nepřipravené vojenské moci americké vůbec. Však Spojené Státy připravily všem těmto na militarismu lpícím zpátečnickům nesmírné překvapení. V době několika měsíců, ba skoro lze říci týdnů, postavena byla a vypravena armáda 200,000 mužů, kteříž třeba postrádali toho výcviku a kážně, jaké militarism vypěstovati dovede, avšak nahrazovali to svou neobrozeností, rázností a odhodlaností, tak že tyto nedostatečně vyvíčené voje americké daleko předstihly vycvičené armády španělské.

Však nejenom v tom ohledu zůstane pozoruhodnou válka právě skončenou, nýbrž zůstane takovou ještě větší měrou z hlediska nepatrných ztrát, jež utrpělo vojsko americké při nevyrovnatelně škvelých vítězstvích. Dějiny žádné války nezaznamenávají dva takové případy, jakými bylo zničení eskadry španělské u Manily a druhé u Santiaga, — úplné zničení loďstva ze strany jedné a takměř naprosto vyvážnutí z veškeré skoro pohromy ze strany druhé. Jest ovšem pravda, že válka neskončila bez ztráty na životech, avšak větší byla ztráta naše následkem onemocnění, nežli střelami nepřátel.

POZORUHODNOU a do té míry prospěšnou byla válka právě obyděta i tím, že pomohla zhojiti staré rány a zceliti zem tuto. Ve válce této nebyl znám žádný sever a žádný jih a tu i jako tam byla stejná horlivost a stejný zápal a hvězdnatý prapor stejnou měrou zbožňován. Ony jizvy, jež zanechal zápas o udržení Unie před 35 lety, zacelely a vyrovnaný nadobro a národ objevil se opět co spojený a jednolitý.

Z toho všeho můžeme se ovšem radovati, však zároveň musíme býti na strážii vůči věcem budoucím. Válka a slavné její zakončení již vzbudilo přílišnou sebevědomost, ba i pýchu národa tohoto, kterýž ve porážce Španělska vidí důkaz, že jest neptemožitelný a může celému světu postaviti se vstříci. Tento duch, když by nabyt jednu vrchu v celém národě, může skrývati pro budoucnost zárodek nebezpečí trvání svobody této země a to tím spíše, an nyní dojísta stane se nezbytným rozmožnění hotovosti válečné v této zemi, jak na souši, tak i na moři. Doufejme, že zdravý smysl oviádáti bude v národě i v budoucnosti, tak jako ovládal vždy v minulosti.

Jen neztrácejte rozum!

Jsme na počátku konce! Hlavní body podmíněk míru, které Spojené Státy Španělsku položily, jsou známy: Porto Rico s malými španělskými západoindickými ostrůvky mají připadnouti Spoj. Státům, Kuba má býti Španěly vyklizena, jeden ostrůvek z Ladronů má rovněž připadnouti Spoj. Státům a o osudu Filipín má rozhodnouti komise, do kteréž doby zůstane Manila s okolím pod dohledem Spojených Států! Co se stane s Kubou po vyklizení této od španělské moci? Nikdo zajiště nepochyboval o povčimém úmyslu Spojených Států, že tyto zcela nezjistně se vrhly v boj, aby z čistě lidských pohunek zastaly se jařmeného lidu. Mezi válkou však a po přistání branné moci Spoj. Států při Santiagu a při dobývání těchto, důkladně poznány poměry na ostrově panující a pozorovány, že veškerá občanská správa, kde nevládá železná španělská krutost, možno-li vůbec o správě mluviti, jest na pokrajji anarchismu, což snadno lze vysvětliti čtyřletou domácí válkou, která, třeba za svatou ideu svobody vedená, sesurovřelo veškeré jednání a mysle ujařmeného lidu, jenž jsa štváné zvěři roveň, jedině v kruté odvetě viděl odplatu na něm pšcháných ukrutností. Chce-li kdo viděti analogický příklad toho, kam až rozopadají všecky lidi i vysoce vzdělaný národ přivesti může, ten at' vzpomene na velkou revoluci francouzskou, kdy lid od idealů Voltaira klesl až k ukrutnostem Robespiera, Marata a Dantona!

Po zprávách z Kuby, od předních vůdců výpravy došlých, rozlehlo se pojednou po celé Unii — a věru to je nejlepším znamenáním — z týchž úst, které dříve lid Sp. Států a správu těchto ťvaly do války se Španělskem za svobodu Kuby — Cuba libre — voláni po anežni tohoto ostrova ke Spoj. Státům, posěvadž prý jest neschopen své správy a že na něm snadno by se mohly vyvinouti poměry rovné oněm panujícím na Haiti!

Ale nebylo na tom dosti! Celou Západní Indii, Filipíny, Ladrony i Mariany, ba i Kanárské ostrovy a zkrátka vše, kde objevi se vlajka hvězd a pružů, aneb kam vysláno mělo býti loďstvo Unie, všecko se mělo anektovat.

Že s tímto křikem ve Spojených Státech počítati se musí, toho nejlepší důkaz byl podán, že vláda skutečně anektovala co nejrychleji Havajské souostroví, državu tak pochybné ceny pro národohospodácké poměry naší země.

Jak tedy zachovají se Spojené Státy, resp. vláda Unie při konečném rozhodnutí osudu ostrova Kuby a co mluví president se svým ministerstvem pod "rozhodnutím komise" vzhledem budoucnosti Filipín?

Kubánská otázka po válce zdá se býti daleko spletitější, než za jakou držána byla před vypuknutím nepřítelství mezi Spojenými Státy a Španělskem, poněvadž vláda naší republiky pokládá se býti povinnou obyvatelstvu ostrova a soudu civilisovaných národů uspořádati po válce kubské poměry, pod čímž jedni rozumí pouačiti občanstvo Kuby o tom, čeho jest jemu zapotřebí k dosažení blaha samosprávy a než-li tato v lid se vžije, morálním vlivem a mocí přivesti zdvořilé živly na cestu rozumu a poznání, kžežto druhý v tomto počínání nevidí nic jiného, než faktické zabrán ostrova, kteréž prozatím se nechce veřejně přimoprohláati, aby nemožilo Španělsko Unii vyčítati sobecké účely války a věrolomnost.

Co se stane s Filipinami? Kéž nikdy by se nebyla musila přetřásati tato otázka, která rozvinula program koloniální politiky, do kteréž nerovzváženě nutí a štvou lidé, kteří nerozvážli následky a užitek plynoucí z imperilistické politiky.

Dobývání nových držav a zemí, jejich vydržování, civilisování a snažení přivesti je ku blahobytu a rozkvětu činí ohromné nároky na oběť, kteréž země, která je zabrala aneb zabrala míní, přinesti musí a kteréž sotva kdy splaceny dostane zpět, o profitu samém nemluvě. Devatenácté století, vlastně již dvacáté, jest příliš pokročilou dobou pro jařmení lidu a Spojené Státy zajiště že by podobným činem historii své občanské slávy neposkvřinly.

Tak jaký užitek, jaký ekvivalent bychom četkali mohli za obětí přinesené civilizaci Filipín, čímž by skutečně bylo zabrán země té nebe aspoň jednoho hlavního ostrova, Luzonu, jak se proslychá?

Mrháním síly vlastní a kapitálu, očkrazena by byla naše země, do nebe volající smrtelný bích, spáchaný na občanstvu Unie!

Státní republikánská platforma.
Přijata ve státním sjěždu, odbývaném dne 10. srpna v Lincoln, Neb.

My, republikáné nebrasští, ve sjěždu shromáždění, gratulujeme lidu tohoto státu k tomu, že byly splněny sliby učiněné národní republikánskou konvencí v Saint Louisu. Naš průmysl znovu oživil, naše finance byly udrženy, náš národní úvř obnoven a každý dolar vydaný vládou jest v rovné hodnotě se zlatem. Naše dělnictvo jest zaměstnáno, naše továrny započaly znovu své působení, naše lidu pracují plnou silou, massy lidí prospívají a tráví opět dele svých potřeb i plodin farem i výrobků továren.

Prohlašujeme znovu neoblo-mnou věrnost ku zásadám vysloveným republikánskou národní platformou v roce 1896. My jsme pro udržování nynějšiho základu zlatého a jsme neodvolatelně proti svobodné a neomezené ražbě stříbra.

My jsme pro vyplácení našich vojínů a námořníků těmi samými penězy, jakými platí se držitelům úpisů.

My gratulujeme národu ku zda-filému výsledku války se Španělskem, vedené řízením William Mc Kinleyho, vrchního velitele armády a námořnictva ve Spoj. Státech, s věrnou podporou chrabřých dobrovolníků na zemi i moři.

S důrazem srdčerně schvalujeme moudrou zahraničnou politiku presidenta McKinleyho i podmínky položené Španělsku k obnově míru.

Slibujeme, jestliže bude nám vrácena správa státu, postuyou a šetrnou správou obecných záležitostí a zavedení přesně obchodnických způsobů v řízení státních ústavů.

Slibujeme zrušení všech zbytečných státních úřadů, neb sinekur. Slibujeme důkladnou revizi zákonů státních z nichž přijmy vyplývají, se vzhledem k tomu, aby bříme daní bylo stejnoměrně roz-tříděno.

Slibujeme zákony ku státní kontrole a regulování obecných korporací v zájmu všeho lidu.

Slibujeme potřebné kroky ku revizi státní ústavy.

Upozorňujeme na klamné opravy trojjahlanční strany, kteráž dosáhla vítězství v hlasovací skříně falešným předstřáním a jejíž sliby osvĕdčily se zkušeností co nespo-lehlivé a úplně bezcenné.

Zveme ku spolupůsobení a pod-poře nejen všechny kdož věří v republikánské zásady, nýbrž též všechny ostatní, kdož přejí sobě lepší vládu za tím účelem, aby Nebraska nebyla děle zlehčována řádním mezi státy podrobené populismu.

Od nás, -- dne tohoto.

Čechové v zápase o samosprávu.

Kukenaj za 25c. Kdybych uměl malovat, tak bych vám načrtl všechny ty české politické pohlaváry, od prvňho do posledního, jak se smačkají pod paždí kloboukem v "předepsaném dvorním kroji" v císařském hradě ohýbají hřbety před Procháškovým panem "Francem". Procháška se na trůně bíbě usmívá, když pan "Franc ze zámků" šlehá bejkovcem jeden ten ohnutí hřbet za druhým; těší ho to. Když dostali všichni po pětadvacíte, pan "Franc" s pozdriveným karabáčem komanduje: "Now look pleasant!" Hoši se narovnají, jak který může, a kysele se usmívají. Procháška kouká komu to šlo nejvíce přes kůži, a blahosklonně jim dává flastry, aby si je vstříčili do díry u kabátu, a je po "zápase za samosprávu." Pan "Franc" na ně "a teď marš!" Každý se po zpátku šourá ze sednice (sitting room), aby si Procháška nemyslel, že na něj vystrčí zadnici, a ty, kteří po zpátku ze sednice netrefili, tlačí Procháška ku zdi. Jak se dostali ven, začnou si sdíleť, kdo dostal lepší flastr, a perou se mezi sebou jako kočky. Celý ten "boj o samosprávu" by se dal znázornit čtyřmi "Muenchener Bilder Bogen."

Nejnepřátelnější zbraň v zápasu o samosprávu jsou pístit.

V sokolnách se jich Češi učejí uživat. Ať z toho umění, pštovaného mezi 4 zděmi, anebo v ohradě, přenesou trochu do veřejnosti. Když to umějí, ať toho použijou pístit ve srážce s buršáky, ať jsou vždy vítěznými, na následky at' se neohlížejí. Čím víc srážek, tím větší chuť k jídlu.

Šest milionů národa českého Procháška nemá zavřít kam.

Jak si zvyknou mlátit buršáky na potkání, budou mít chuť namlátit každému, kdo se bude o českou národnost otírat. — Procháška drží Českou korunu násilím, je tedy násilným zlodějem, dokud Čechům přisáhau se nezaručí, že je bude do poslední krupě krve chránit před útksem.

To ještě neudělal, ač měl 50 let na rozmyšlenou, — ač ještě nechce. Krade Čechům, kde co může sám. Změ koruny české by zapravily zemská vydání, i vojsko v to počítaje, asi za 60 milionů ročně. Procháška vybere od nich ročně víc než 120 milionů v daních! Co s těma penězy dělá?

Něco z toho hodí pánům "Francům" aby Čecháčkům malovali hřbety, aby nevyšli z cviku se ohýbat, když pan "Franc" — kýchne. Je to smutný obráček, ale je pravdivý.

Čecháčekové sami, když se v ho-spodě slezou při muzice, perou se pro "fajfku" do krve, a nic si z následků nedělají. Zabil by jeden druhého pro pár krejcarů. Když jim však "jednostpán" tahá kůži přes hlavu, tu se neopovažují ani hlesnout a dají si to lbít, protože to dělá "jednostpán," to neboli.

A když to bolí, místo, co by ho měli kopnout do pandera, křičí, že je slyšet až do Ameriky: Bratři, kde jste kdo dobrý, pomozte! Pošlete nám peníze, aby nám měl Procháška co vzít! Sic budeme biti jako žito! Nenechte nás zhytnout! — A je jich 6 milionů! A policajti je pár tisíc jenom! Rád bych věděl, kdo by chtěl nesilně národu, který má takovéživé pomáhat! — Jedině "Sokol" a "Sokol" jedině, vychováva mušné charaktery, kteří mají neohrožené čelo proti nepříteli, a rozumí bratřstvi! Ti ostatní mají vřični c. k. ohnutý hřbet, a nedají-li "Sokolci" Čechům vůdce, bude boj proti Procháškovým marný, ať si je c. k. říše i v rozkladu. Češi budou sami Němcům pracovat do rukou, z vrodlíle ftevnosti.

Že nynější vůdcové čeští nemají ani rozhledu, ani zkušenosti, vysvětlá z toho, že se chtějí spřáhat s Poláky. Poláci nikdy nebyli, a nikdy nebudou lepší, než jsou dnes. Jsou to samolibý, svárlivý, žárilivý národ sám mezi sebou. "Neznám lásky" je jejich národním přislovím, protože jejich osobní zájmy stojí výš, než láska k národu.

To by čeští velikaši měli z osobní zkušenosti znát, než se u nich ucházeli o přátelskou součinnost v politice. Já bych za Poláka nedal víc, než co jsem za něj platil v Praze u uzeneře, totiž 10 krejcarů. Potom jsem mu řek, vejdi do života, a neškoť. Tenkrát dělal Polák Čechu dobrotu.

Myslím, že by Baťuška se byl rozjařil, kdyby Češi na Slovanský sjезд byli pozvali Haličské Rusy, Poláky vynesali. Poláci beztoho pořád do světa troubějí, že nejsou Slované, tak proč je tam zvát?

Poláci utiskouj Rusy zrovna jako c. k. vláda Čechy, tak co by v politice Čechům z takové "vzájemnosti" vzešlo? Poslední 20 letů činnosti c. k. parlamentu k tomu dává dokladů habaděj, že v sobectví mu v c. k. říši není rovnosti, a spolehnotu na něj, že se nemůže ani jeho táta. M.

Byl zaskočen. Pan John Graf, Hamilton, O., sděluje následovně, co se mu loni v létě přihodilo. "Každý v našem městě vzdává patřičné uznání zásluhám Žaludečného Sillitelu a každý si ho během parných letních měsíců přejí. Přihodilo se mi jednoho večera, když jsem šel z bežnou Žaludečného Sillitelu z nádraží, že jsem byl ženami zaskočen a ani jedinou lžev jsem domů nedonesl." Žaludečný Sillitel jest na prodej v pravidelných jednatelech kteří prodávají Dra. Petra Hoboka o Dra. Petra Létivý Olaj. Není li na prodej ve vašem sousedství, doplňte na Dr. Peter Fahmey, 112—114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Pojedete

do Kalifornie, Mexika, Nového Mexika, Arizony neb Texasu? Jestli ano, dopište na E. L. Palmer, Passenger Agt., Santa Fe Route, Des Moines, Iowa, o nejnížší ceny jízdní jedné cesty neb sem i tam a plně podrobnosti lístku se týkající

Dr. Galbraith & Lord
provádí prakti ranhojižkou a liti ženského . . .
OFFICE: v Paxton Block, na rohu 16. a Farman ul., Omaha, Neb.
Jeno těk k národní kalifordění v St. Joseph nemocnici. 410 410-10

33-11